

**UCHWAŁA NR
RADY GMINY KOBYŁANKA**

z dnia 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działania Wójta Gminy Kobylanka

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2026 r. poz. 662) oraz art. 229 pkt 3, art. 238 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1691 ze zm.) uchwala się co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę na działania Wójta Gminy Kobylanka z dnia 28 kwietnia 2026 r., Nr: RG.0004.7.2026.MS.

§ 2. Uzasadnienie faktyczne i prawne stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy Kobylanka do zawiadomienia Skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Gminy

Urszula Gierałtowska

Załącznik do uchwały.....
Rady Gminy Kobylanka
z dnia.....2026 r.

UZASADNIENIE

W dniu 29 czerwca 2026 r. do Rady Gminy Kobylanka wpłynęło pismo od Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, znak: BP-SWK.052.200.2026.AG z dnia 24 czerwca 2026 r. będące przekazaniem skargi na działania Wójta Gminy Kobylanka z dnia 28 kwietnia 2026 r., do rozpatrzenia zgodnie z właściwością Radzie Gminy Kobylanka.

Skarżący składając skargę na działania Wójta Gminy Kobylanka zarzucił, że organ nie wykonuje orzeczeń Samorządowego Kolegium Odwoławczego oraz orzeczeń sądu administracyjnego. Ponadto skarżący zarzucił, że wójt planuje i wydaje decyzje o warunkach zabudowy na tereny cenne przyrodniczo, łąki torfowe i tereny podmokłe, które stanowią rezerwuuar wody pitnej dla zwierząt wolno żyjących, gospodarstw rolnych i mieszkańców Szczecina. Zdaniem skarżącego wójt pozwala na zabetonowanie od 70% do 100% powierzchni działki, co powoduje, że skażona woda z terenów przemysłowych w czasie opadów deszczu zanieczyszcza drogę publiczną Motaniec – Kobylanka oraz pole sąsiada skarżącego będącego rolnikiem.

W dalszej części skargi skarżący przyłączył się do wcześniejszej skargi złożonej przez innego mieszkańca Motańca oraz dołączył jej treść do swojej skargi.

Przewodnicząca Rady Gminy Kobylanka w dniu 29 czerwca 2026 roku przekazała skargę do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w celu jej rozpatrzenia. W dniu 21 lipca 2026 roku na posiedzeniu, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji zapoznała się z treścią skargi.

Oceniając zarzut, że organ nie wykonuje orzeczeń Samorządowego Kolegium Odwoławczego oraz orzeczeń sądu administracyjnego, należy zauważyć, że skarżący nie wskazał jakich konkretnie orzeczeń tych organów nie wykonuje Wójt Gminy Kobylanka. Wskazano w skardze jedynie: decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 30 grudnia 2025 roku, SKO/Ma/420/4073/25, której stroną postępowania nie jest skarżący a orzeczenie to zostało wykonane przez wójta.

W zakresie drugiego zarzutu, że wójt planuje i wydaje decyzje o warunkach zabudowy na tereny cenne przyrodniczo, łąki torfowe i tereny podmokłe, które stanowią rezerwuuar wody pitnej dla zwierząt wolno żyjących, gospodarstw rolnych i mieszkańców Szczecina - należy wskazać, że wszystkie decyzje o warunkach zabudowy wydawane są przez Wójta Gminy Kobylanka w zgodzie

z obowiązującymi przepisami prawa i każda ze stron tych decyzji może zgodnie przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego poddać wydaną decyzję kontroli organu odwoławczego.

W zakresie trzeciego zarzutu, że wójt pozwala na zabetonowanie od 70% do 100% powierzchni działki, co powoduje, że skażona woda z terenów przemysłowych w czasie opadów deszczu zanieczyszcza drogę publiczną Motaniec – Kobylanka oraz pole sąsiada skarżącego będącego rolnikiem – należy wskazać, że fakty te nie mają miejsca a twierdzenia skarżącego nie zostały poparte jakimikolwiek dowodami w tym zakresie.

Odnosząc się do ostatniego rzutu skarżącego w zakresie przyłączenia się do wcześniejszej skargi innego mieszkańca Motanicy, dołączając jej treść i zarzuty do swojej skargi, należy wskazać, że skarga ta została uznana za bezzasadną uchwałą Rady Gminy Kobylanka nr XXVI/208/26 z dnia 23 kwietnia 2026 r. Odnosząc się jednak do podniesionych wcześniej zarzutów należy wskazać:

Decyzja Wójta Gminy Kobylanka znak: OŚ.6220.8.2020.ML.24 z dnia 10 maja 2021 r. określająca środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia pn.: „Budowa na działce nr 45/4, obręb Motaniec, Gmina Kobylanka hali produkcyjno – magazynowej z zapleczem biurowo – socjalnym wraz z zagospodarowaniem terenu oraz elementami infrastruktury podziemnej i naziemnej w ramach rozbudowy istniejącego zakładu na działkach nr: 44, 43/6, 43/5 i 43/4, obręb Motaniec, Gmina Kobylanka” została uchylona decyzją Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Szczecinie znak: SKO.SL.450/2412/2021 z dnia 31 sierpnia 2021 roku.

Z uwagi na fakt, że przedmiotowa decyzja została uchylona decyzją Samorządowego Kolegium Odwoławczego, zaś sam wnioskodawca oświadczył, że wycofuje wniosek w sprawie jej wydania, więc postępowanie zostało umorzone i nie było dalej po uchyleniu prowadzone ponownie. Decyzji tej nie ma w obrocie prawnym, toteż odwoływanie się do jej zapisów przez skarżącego i przenoszenie tych zapisów na obecnie realizowane przedsięwzięcie na działce nr 45/4 w Motanicy jest całkowicie nieuzasadnione. Nie została wydana dla tej inwestycji żadna inna decyzja środowiskowa.

Ponadto należy wskazać, że jednym z wymagalnych (obowiązkowych) załączników dla zmiany sposobu zagospodarowania terenu dla przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko jest przedłożenie prawomocnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację danego przedsięwzięcia (zwanej dalej decyzją środowiskową). W przypadku niedołączenia ww. decyzji do wniosku o wydanie warunków zabudowy wójt wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku o prawomocną decyzję. Obecny inwestor złożył wniosek na przedsięwzięcie, które ze względu na swoją powierzchnię było tzw. przedsięwzięciem podprogowym (poniżej 1 ha) a więc inwestycją, która nie znajduje się na liście przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko i niewymagającą decyzji środowiskowej. Jednak z uwagi na sąsiedztwo zakładu Blachy Pruszyński rozważane było zastosowanie zapisów § 3 ust. 2 Rozporządzenia z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 1839 ze zm.), które dotyczą tzw. skumulowanego

oddziaływania i wskazują sytuacje, w których inwestycje na obszarze poniżej 1 ha także powinny mieć decyzję środowiskową. Należą do nich inwestycje:

1. polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w § 2 ust. 1 i niespełniające kryteriów, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 1;
2. polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile zostały one określone; w przypadku gdy jest to druga lub kolejna rozbudowa, przebudowa lub montaż, sumowaniu podlegają parametry tej rozbudowy, przebudowy lub montażu z poprzednimi rozbudowami, przebudowami lub montażami, o ile nie zostały one objęte decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach;
3. nieosiągające progów określonych w ust. 1, jeżeli po zsumowaniu parametrów charakteryzujących przedsięwzięcie z parametrami planowanego, realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia tego samego rodzaju znajdującego się na terenie jednego zakładu lub obiektu osiągną progi określone w ust. 1.

Punkty 1 i 2 cytowanego powyżej przepisu nie miały zastosowania, ponieważ inwestor wnioskował o budowę samodzielnego przedsięwzięcia – nie była to więc rozbudowa czy przebudowa istniejącego zakładu. Organ rozpatrywał, więc zasadność punktu 3, biorąc pod uwagę, że mamy do czynienia z przedsięwzięciem tego samego rodzaju, co Blachy Pruszyński. Jednak po wnikliwej analizie, w toku postępowania administracyjnego, organ uznał, że nie mamy do czynienia z jednym zakładem, gdyż zgodnie z orzecznictwem w podobnych sprawach, musi istnieć tzw. funkcjonalne powiązanie, czyli np. wspólny układ komunikacyjny, zaopatrzenie w media itp. a w analizowanej sprawie brak jest funkcjonalnego powiązania.

Ponadto wbrew twierdzeniom skarżącego, który sam nie wnioskował o dokumenty a jedynie powołuje się na zarzuty wcześniejszych skarżących mieszkańców Motańca, że Wójt Gminy Kobylanka nie udostępnił dokumentów w trybie dostępu do informacji publicznej, należy wskazać, że dokumenty nie mogły zostać udostępnione, gdyż organ nie dysponuje aktami sprawy o wydanie warunków zabudowy dla działki nr 45/4 obręb Motaniec. Akta te zostały przekazane w dniu 11 lutego 2026 roku do Samorządowego Kolegium Odwoławczego zgodnie z wnioskiem z dnia 9 lutego 2026 roku.

Komisja na podstawie dokumentów i wyjaśnień uznała wszystkie podniesione przez skarżącego zarzuty za nie zasługujące na uwzględnienie a skargę za bezzasadną.



Pouczenie:

Zgodnie z treścią art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks Postępowania Administracyjnego (t. j. Dz.U. 2025 poz. 1691 ze zm.) – w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.